

M. 9412:1-5.

ACC. N:R. _____

Landskap: Skåne Upptecknat av: J. Ö. Swahn
Härad: V. Göringe Adress:
Socken: Önnestad Berättat av: Hr Johan Persson
Uppteckningsår: 1944 Född år 1858 i Önnestad.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Prästhistoria	1	
Skolminne	1	
Goenisse	1	
Skogssnuvan	2	
Gastabloss	2	
Spökerier	2	
Underjordisk gång	2	
Julfirande	3	L. u. F. 34.
Bröllops seder	4	
Svordom	4	
Majstång	5	L. u. F. 46
Lilljesus, ett original	5	

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 9412: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Historia om en präst.

En dag när prästen och klockaren var i kyrkan så började
prästen och mässa och sjöng:

Klockarefar, är här något i da-a-a-g?

Klockaren svarade:

Ja, här är en kyrkogångskvi-i-inna

Prästen: Har hon någonting me-e-d sig?

Klockaren: Ja, hon har en siktebröds-kaka och slaktader
och stekter grisaku-u-ulting.

Prästen: Den slaktade grisen tar jag till mi-i-g, sikte-
bröds-kakan får du och församlingen får huvet, benen och
ro-o-o-mpan.

Skolminnen:

Vår lärare hade kor i skolsalen och träben som han linka-
de kring på. Vi fick åtminstone veta vad hatt heter på
tyska, så det så.

Goenissen.

Man skulle korsa framför lagårdörren, så att inte goe-
nissen kunde komma ditin. De satte ut julamat till honom,
gröt och sän+ där, risgröt var det, på en tröskel, där det
inte var låst.

Aa 1829*

2

ACC. N:R M.9412:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogssnuvan!

Det var många som sa att de hade sett skossnuan. De hade sett henne litet var gubbarna. Hur hon såg ut? Ja, det vet inte jag, men kandidaten har väl läst vad Fröding skriver om henne: - och så citerades ifrågavarande skald.

Gastabloss.

I min barndom var här ett kärr, och när där var fuktigt om vårarna, så var där gastabloss, som jag fick en gång på händerna när jag körde därförbi en kväll. Far sa att han en gång hade fått ett på nacken.

Spökerier.

Det var en ingenjör, när de byggde järnvägen, och när ingenjören var hemma hos oss, så sa de till honom att det spökade efter honom, och då flyttade han.

Underjordisk gång.

Mellan Bökelund(?)källan och Jens Jens hult ska där vara en underjordisk gång. En gång var det en oxe som ramlade i på det ena stället och di trodde han hade drunknat, men efter nån tid kom han opp i Jens Jens hult.

ACC. N:R M. 9412:3.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVJulfirande.

Vid jul kalasade vi riktigt på lutfisk och fläsk. Vi slaktade en tre, fyra svin, och om ett gödsvin inte höll tju-ge skålpund ister, så var det dåligt. Efter trettondan började julakalasen, och vid dessa serverades risgrönsgröt, lutfisk och pannkaka, men senare även en mängd andra rätter. Vid kalasen var det till stor del religiös underhållning, och dans fick ej förekomma. Det var bara på ett par gårdar som lekar var tillåtna, men när folkhögskolan kom, så löste den upp en del av dessa band. Brytegillena var också trevliga tillställningar med lekar och historier. Vi lekte slå på den tredje, änkleken, smussla ringen och annat. Folk skulle bjudas minst tre gånger innan de gick till bordet. Man skulle säga: Var nu så god och sitt fram till bordet, och ta en liten bit! Men tre gånger skulle man säga nej tack, innan man följde uppmaningen.

Om jag minns några visor från dessa kalasen?, Ja, jag minns en gång när jag tog en visbok från en som satt där och skrev ner en visa som jag just höll på att sjunga. Då tog jag från honom boken och bläddrade i den och så hittade jag en som läste upp:

Här går mången hit och skiter
tjuvar, bovar och banditer

ACC. N:R M. 9412:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Även jag, en ärlig man
hittar kanske hit iblann.

Ja det var väl en rolig visa! Men jag blev aldrig riktigt
god vän med honom mera.

Brudpallar.

Vid bröllopen skulle de ha brudpallar, för vigseln ägde
alltid rum i hemmet, och bruden var klädd så stiligt.
Pallarna var stoppade och klädda med tyg och på dem hade
de broderat brudparets initialer. Jag har kvar mina egne
än i dag och di står där borta. (Fotograferades!)

Vid bröllopet var det alltid en stor middag med smörgåsmat
och supar till att börja med och sen bland annat spette-
kaka, som gästerna förde med sig. En gång, men det var ett
herrgårdsbröllop förstås, var det 40 spettekaker på bor-
den. Det kunde vara annat med. Men just då - på åttitalet-
var spettekaka modernt.

En svordom.

Här var en karl i Önnestad, som när han skulle svärja så
sa han: Pluskvamperfektum, men det var väl allt latin han
kunde.

ACC. N:R M. 9412:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Majstång.

Majstång fanns inte i min barndom. Neej, absolut inte. Men jag tycker mej minnas som i en dröm att det kom senare. Och då hade de i alla fall en riktig stång med kran-sar på. Det var skolläraren där framme som hittade på det. Men inne i Kristianstad, där hade di en riktig jätteföra. Här på trakten hade de då ingen lövning. Och inga lövhyddor heller. Skulle det vara majstång så skulle det vara på herregårdarna - inte på en vanlig bondgård inte!

(Hr Persons reflexioner medan han läste genom en frågelista!)

Lilljesus.

Här var en liten bonne som de kallade för Lilljesus. Var han kom och gick så frågade han: Äälskar du Jeesus? när han hälsade. Han hatade gardiner, för de stängde ute ljuset, och Gud hade ej menat att människorna skulle ha gardiner. Han var också bedröveligen klädd - liksom utav religiösa skäl.